

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.621 van 19 maart 1998
in de zaak A. 41.441/VII-9171.**

In zake : Jean SMEERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. BOES,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jean SMEERS op
25 oktober 1989 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van 25 juli 1989 van de
Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en
Natuurbehoud waarbij aan de p.v.b.a. VOETS de vergunning
wordt verleend voor het exploiteren te Hoeselt aan de
Teugelveldstraat van een werkplaats voor het
vervaardigen van betonagglomeraten;

Gezien de memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 10 juni 1996 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 februari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. BLANCKE die, loco Advocaat H. HEMMERECHETS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met het bestreden besluit aan de p.v.b.a. VOETS na een proefvergunning voor een termijn van twee jaar de vergunning wordt verleend voor het uitbaten te Hoeselt aan de Teugelveldstraat, op de percelen Sectie B, nrs. 199/a en 201/c van een werkplaats voor betonagglomeraten; dat verzoeker en zijn echtgenote eigenaar zijn van twee kavels te Hoeselt, Plasstraat nrs. 16 en 18;

2. Overwegende dat ter terechtzitting de raadsman van de verwerende partij meedeelt dat zij de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid, opgeworpen in haar laatste memorie, niet aanhoudt;

3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift een tweede middel ontleent aan "de schending van het motiveringsbeginsel, doordat het bestreden besluit niet steunt op de rechtens vereiste feitelijke

grondslag, en met name niet verantwoordt waarom een bedrijf, dat jarenlang in overtreding is en aan de onmiddellijke en residentiële buurt onbetwist zware hinder toebrengt, toch vergund kan worden";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat een vroeger vergunningsloos exploiteren van een vergunningsplichtige inrichting geen argument kan noch mag vormen om een vergunningsaanvraag negatief te beoordelen, dat het door verzoeker eveneens bestreden bijzonder plan van aanleg "Schalkhoven" nog steeds verordenende kracht heeft en dat op basis daarvan slechts een gunstige beoordeling kan worden gegeven; dat, wat de hinder betreft, zij verwijst naar de motivering van het bestreden besluit dat op het vlak van de stof- en geluidshinder een afdoende motivering bevat; dat zij eraan toevoegt dat artikel 10 van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming niet vereist dat adviezen in andersluidende zin worden weerlegd, noch dat elk bezwaar expliciet moet worden beantwoord;

3.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat uit het administratief dossier blijkt dat het bestuur leefmilieu adviseerde de vergunning te weigeren, dat de motivering in het bestreden besluit, dat door een herschikking van de inrichting in het aan- en afvoeren van materialen langs de Teugelveldweg de hinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden teruggebracht, ontoereikend is omdat de enkele verplaatsing van de productieruimte naar het achtergelegen perceel niet van aard is de aanzienlijke stofhinder tot een aanvaardbaar niveau te reduceren en de geluidshinder quasi even groot blijft daar de productie in open lucht gebeurt; dat zij opmerkt dat de Teugelveldweg een niet uitgeruste en onverharde aardeweg is, niet geschikt voor vrachtwagens, zodat ook nu nog aan- en afvoer langs de Plasstraat zal gebeuren alsook dat de verwerende partij hoorde te weten dat in de praktijk de opgelegde exploitatievoorwaarden niet

zouden worden nageleefd; dat zij stelt dat "in ieder geval, zelfs al zouden de voorwaarden naleefbaar en controleerbaar zijn, dan nog zijn zij niet van aard de hinder afdoende te bestrijden, zoals uit het administratief dossier blijkt";

3.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de schending heeft ingeroepen van de formele motiveringsplicht, noch dat hij daarin opwerpt dat het andersluidend advies van het bestuur leefmilieu onvoldoende werd beantwoord en dat ook in de memorie van wederantwoord niet uitdrukkelijk is opgeworpen dat ongemotiveerd van het evengenoemd advies werd afgeweken; dat zij opwerpt dat in de memorie van wederantwoord aan het middel een aantal argumenten werden toegevoegd die reeds in het verzoekschrift konden worden aangebracht, alsook argumenten die iets toevoegen aan wat in het verzoekschrift werd opgeworpen, dat de uitbreiding van het middel in de memorie van wederantwoord dan ook als onontvankelijk moet worden afgewezen, dat zelfs indien die argumenten ontvankelijk zouden zijn, deze niet gegrond zijn gelet op de hinderbeperkende maatregelen die werden opgelegd en waarvan men moet uitgaan dat deze zullen worden nageleefd; dat zij tenslotte stelt dat, zelfs wanneer de motivering aan het advies van het bestuur leefmilieu wordt getoetst, die motivering toch afdoende is; dat zij desbetreffend benadrukt dat het advies van het bestuur leefmilieu niet zomaar kan worden doorgetrokken voor een exploitatie op perceel nr. 201c en dat bovendien geluidsbeperkende voorwaarden werden opgelegd;

3.5.1. Overwegende dat in het tweede middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, verzoeker er zich over beklagt dat de bestreden beslissing, ondanks de onaanvaardbare hinder, zonder duidelijke redengeving toch de vergunning verleent; dat wanneer verzoeker in

zijn memorie van wederantwoord stelt dat uit het administratief dossier, inzonderheid uit het advies van het bestuur leefmilieu blijkt dat de vergunning diende te worden geweigerd en de hinder niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden teruggebracht, dat als een aanvaardbare verdere uitwerking van het middel in het verzoekschrift kan worden beschouwd, daar verzoeker op het ogenblik van het indienen van zijn verzoekschrift geen kennis blijkt te hebben gehad van het advies van het bestuur leefmilieu; dat de exceptie van onontvankelijkheid op dat punt niet kan worden aangenomen;

3.5.2. Overwegende dat wanneer verzoeker in het verzoekschrift stelt dat het bestreden besluit de rehtens vereiste feitelijke grondslag mist en dat het niet verantwoordt waarom ondanks de zware hinder het bedrijf toch kan worden vergund en hij in de memorie van wederantwoord stelt dat uit het administratief dossier, en met name uit het onderzoek van het bestuur leefmilieu, blijkt dat de vergunning diende te worden geweigerd, daarin de grieven zijn vervat dat niet blijkt waarom van het advies van het bestuur leefmilieu werd afgeweken en dat de bestreden beslissing geen steun vindt in het administratief dossier, inzonderheid in het advies van het bestuur leefmilieu; dat vanuit die oogpunten het middel op zijn gegrondheid zal worden onderzocht;

3.5.3. Overwegende wat de leefmilieu-aspecten betreft, dat in het bestreden besluit wordt overwogen :

"Overwegende dat momenteel overdreven stofneerslag en geluidshinder in de nabijheid van de vreemde woningen wordt ervaren;

Overwegende dat mits een herschikking van de inrichting, waarbij de betonagglomeraten op het perceel 201 C worden vervaardigd, de afstand tot de naaste woning tot 50 meter kan opgevoerd worden; dat de aan- en afvoer van materialen langs de Teugelveldstraat kan plaats vinden; dat bijkomend mits het nemen van bepaalde stof- en geluidsbeper-

kende maatregelen, zoals hierna omschreven in de exploitatievoorwaarden de hinder tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding bestaat om de proefvergunning te bestendigen en de door de exploitant aangevraagde vergunning te verlenen voor een termijn van tien jaar";

dat in het advies tijdens de beroepsprocedure uitgebracht door het bestuur leefmilieu van de AROL het volgende is gesteld :

"Gezien alle handelingen gepaard gaan met geluidsproduktie, met name door intern transport, laden en lossen, mengen, trillen, en het gebruik van de luchtcompressor, is het in de praktijk onmogelijk om afdoende maatregelen te treffen om de geluidsoverlast voor de buurt tot aanvaardbare waarden te beperken.

Dergelijke activiteiten leiden in het woongebied met landelijk karakter en het omliggende agrarisch gebied onvermijdelijk tot een verstoring van het geluidsklimaat over meerdere honderden meter.

(...)

De werkplaats voor het vervaardigen van betonagglomeraten zal geëxploiteerd worden op de percelen 199/a en 201/c; dit betekent dat de activiteiten op minimaal 10 m en maximaal 100 m van de naburige bewoning zullen plaatsvinden.

In een straal van 50 m rond de inrichting bevinden zich een 6-tal woningen.

Gezien de aard van de activiteiten en de daartoe gebruikte machines, de ingesloten ligging van het KMO-gebied in het agrarisch gebied en palend aan een woongebied met landelijk karakter en vooral het feit dat alle werkzaamheden in open lucht gebeuren, kunnen geen afdoende maatregelen genomen worden om de geluidshinder voor de buurt tot aanvaardbare grenswaarden te beperken.

De voorwaarden, opgelegd in het beroepen besluit, zijn in de praktijk niet realiseerbaar bij een normale exploitatie van de aangevraagde inrichting.

De argumenten van het beroepschrift die betrekking hebben op leefmilieu-aspecten, zijn gegrond. Bijgevolg dient de vergunning geweigerd en de beroepen beslissing opgeheven";

3.5.4. Overwegende dat in het advies van het bestuur leefmilieu van de AROL duidelijk wordt gesteld dat in een straal van 50 meter rond de inrichting zich een 6-tal woningen bevinden, dat de activiteiten op minimaal 10 meter en maximaal 100 meter van de naburige

woningen zullen plaatsvinden, dat geen afdoende maatregelen kunnen genomen worden om de geluidshinder van de buurt tot aanvaardbare grenswaarden te beperken, dit vooral omdat alle werkzaamheden in open lucht gebeuren en dat dergelijke activiteiten in het woongebied met landelijk karakter en het omliggend agrarisch gebied onvermijdelijk tot een verstoring van het geluidsklimaat over meerdere honderden meter zal leiden; dat in het licht van dat advies de motivering in het bestreden besluit "dat mits een herschikking van de inrichting (...) de afstand tot de naaste woning tot 50 m kan opgevoerd worden (...) (en) dat bijkomend mits het nemen van bepaalde stof- en geluidsbeperkende maatregelen (...) de hinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt" niet afdoende is en de feitelijke toestand blijkt te miskennen;

3.5.5. Overwegende dat de opwerping van de verwerende partij dat het bestuur leefmilieu niet is uitgegaan van het feit dat de vervaardiging van de betonagglomeraten en de opstelling van de betonmolen zullen worden gesitueerd op het perceel nr. 201 c aan die vaststelling geen afbreuk doet; dat, immers, blijkens het bij het administratief dossier gevoegd kadastraal plan het perceel nr. 201 c ongeveer 30 meter breed is, zodat de vervaardiging van betonagglomeraten en de opstelling van de betonmolen ongeveer maximum 30 meter verder van de nabijgelegen woningen kan plaatsvinden, terwijl blijkens het advies van het bestuur leefmilieu dergelijke activiteiten in het woongebied met landelijk karakter en het omliggend agrarisch gebied onvermijdelijk tot een verstoring van het geluidsklimaat over meerdere honderden meter zullen leiden; dat, daarenboven, het bestuur leefmilieu in zijn advies er is van uitgegaan dat de activiteiten op minimaal 10 meter en maximaal 100 meter van de naburige bewoning zullen plaatsvinden; dat zelfs in geval de meest hinderlijke activiteiten op perceel 201/c dienen

plaats te grijpen, dat nog niet wegneemt dat de meest nabijgelegen woningen nog steeds binnen een straal van 100 meter liggen; dat het tweede middel in de aangegeven mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 25 juli 1989 van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud waarbij aan de p.v.b.a. VOETS de vergunning wordt verleend voor het exploiteren te Hoeselt aan de Teugelveldstraat van een werkplaats voor het vervaardigen van betonagglomeraten.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien maart 1900 achtennegentig,
door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.